

Střední odborná škola Karlovy Vary, s.r.o.

Konečná 21, 360 05 Karlovy Vary

zapsaná v obchodním rejstříku: C 8471 vedená u Krajského soudu v Plzni dne 10. 03. 1997

Identifikační číslo organizace: 252 07 768

Identifikátor zařízení: IZO: 042840431

KRIZOVÝ PLÁN ŠKOLY

ÚVOD

Krizový plán vymezuje výchovné problémy, které by se mohly vyskytnout dle zkušeností na jiných školách, a poskytuje stručný návod zaměstnancům školy, co dělat v těchto krizových výchovných situacích. Kromě tohoto návodu seznamuje s problematikou šikany, kyberšikany a záškoláctví.

Krizový plán školy je sestavován za pomoci členů školního poradenského pracoviště na naší škole. Členové poradenského centra jsou: Ing. Jiří Juránek, Eva Stehlíková a třídní učitelé. Toto školní poradenské pracoviště úzce spolupracuje s odborníky a odbornými centry. Je možné ho navštívit v pracovní době od 7,30hod.

Správné zhodnocení vzniklé situace

Jakmile zjistíte, že se něco děje, jste postaveni před některou z těchto voleb:

Je situaci nutné řešit hned?

Je nutné řešit ji vůbec?

Nešlo by ji odložit?

Máme o ní mluvit?

Je třeba ji někomu hlásit?

Nemůže ji vyřešit někdo jiný?

Mají o ní vědět rodiče?

V první řadě mějte připravený seznam klíčových otázek, které si každý zaměstnanec, který je nucen vzniklou problémovou situací řešit, má okamžitě položit. Na každou otázku máte zde připravená vzorová řešení pro odpovědi ANO i NE. Takto postupujete pomocí klíčových otázek, až dospějete k rozhodnutí.

Příklad Seznamu klíčových otázek:

1) Došlo k nějakému zranění? Je akutně ohrožen něčí život nebo zdraví?

ANO: Soustředte se pouze na první pomoc. Pošlete kohokoliv pro další dospělou osobu.

Podle situace volejte záchrannou službu 155.

NE: Situaci není nutné řešit okamžitě, máte čas se rozmyslet. Uklidněte se, nespěchejte a položte si další otázku:

2) Mohu, chci a dokážu to řešit právě já a právě teď?

ANO: Začněte se ptát žáků, co se přesně stalo. Problém rozkryjte, pojmenujte a rozmyslete si řešení.

NE: Kontaktujte školního metodika prevence a řešení s ním konzultujte. Jste-li sám školní metodik prevence, kontaktujte třídního učitele, výchovného poradce a vedení školy. V týmu situaci zhodnoťte a řešte.

V každé fázi rozhodování mějte na paměti, že musíte stále sledovat nejvyšší zájem. Situace, kdy dojde k akutnímu ohrožení života nebo zdraví, je sice nanejvýš hrozná, ale pro rozhodování zdaleka nejjednodušší. V ostatních případech totiž neplatí, že každé řešení je lepší než pasivita. Některá řešení jsou mnohem horší než neřešení.

V každé jiné chvíli, než je akutní stav, musíte totiž myslet na více věcí současně:

- musíte ochránit oběť
- musíte ochránit pověst školy
- musíte ochránit své kolegy
- musíte ochránit sami sebe

Důležité body pro rozhodování:

- naučte se "třídit raněné"
- v situaci akutního ohrožení neváhejte, konejte rychle a jednoznačně bez ohledu na to, co to pro školu bude znamenat
- naučte se pokládat klíčové otázky
- jestliže nejde o akutní situaci, dobře si promyslete další postup
- když nemůžete situaci zlepšit, alespoň ji nezhoršujte
- buďte znalí svých oznamovacích povinností

POSTUP PŘI ZJIŠTĚNÍ ZNEUŽÍVÁNÍ NÁVYKOVÝCH LÁTEK A V PŘÍPADĚ KRIZOVÉ SITUACE

1. Žák je v ohrožení života:

zaměstnanec školy, který je přítomen této situaci nebo je informován jiným žákem, neprodleně poskytne první pomoc

informuje vedení školy, volá záchrannou službu 155

vedení školy bude informovat zákonné zástupce žáka

2. Zaměstnanec školy má podezření na zneužití návykové látky u žáka:

zaměstnanec informuje metodika prevence a třídního učitele

třídní učitel informuje zákonného zástupce žáka

vedení školy se zákonnými zástupci dohodne další postup:

pro žáka si neprodleně přijdou do školy

pokud zákonní zástupci nemohou přijít, vedení školy zajistí žákovi zdravotní ošetření

3. Zaměstnanec školy u žáka nalezne legální drogy

při přistižení žáka je nutné mu v další konzumaci zabránit

ihned zajistí vyjádření žáka a vyrozumí vedení školy

zaměstnanec informuje metodika prevence, ten věc řeší s ředitelem školy

žák sám uloží na vyzvání alkohol nebo cigarety v ředitelně školy za přítomnosti svědka

v případě, že je žák ohrožen na zdraví a životě, okamžitě se volá záchrannou službu

pokud žák není schopen pokračovat ve výuce, vyrozumí škola zákonného zástupce a vyzve jej, aby si žáka vyzvedl

třídní učitel informuje zákonného zástupce žáka i v případě, že je žák schopen vyučování a vyzve jej k převzetí nalezené látky

vedení školy provede šetření a o daném šetření informuje zákonné zástupce žáka, může informovat o možnostech odborné pomoci

4. Zaměstnanec školy u žáka zjistí vlastnictví ilegální drogy

zaměstnanec informuje vedení školy a metodika prevence

žák sám uloží na vyzvání podezřelou látku za přítomnosti svědka do obálky se záznamem o situaci, tato obálka se zalepí a uschová se u ředitele školy

třídní učitel informuje zákonného zástupce žáka

vedení školy či metodik prevence událost oznámí Policii ČR

vedení školy provede šetření a zápis o události

5. Zaměstnanec školy přistihne žáka při distribuci ilegální drogy:

nikdy mu zaměstnanec neodebere látku, zajistí jeho izolaci od ostatních žáků, zavede jej do ředitelny, kde je pod dohledem (nesmí se provádět osobní prohlídka ani prohlídka věcí, to je v kompetenci policie)

vedení školy zavolá Policii ČR

vedení školy či metodik prevence provede záznam o případu

třídní učitel informuje zákonného zástupce žáka

6. Zaměstnanec školy v areálu školy nalezne drogy nebo vybavení k jejich užívání:

zaměstnanec zajistí bezpečné uložení drogy nebo vybavení v ředitelně školy a provede záznam o nález

zaměstnanec informuje vedení školy a metodika prevence

vedení školy či metodik prevence kontaktuje Policii ČR a předá jí nález

vedení školy provede záznam o případu

v případě, že se látka našla u žáka, který se jí intoxikoval, předá se látka přivolanému lékaři

7. Žák se zaměstnanci školy svěří s tím, že užívá drogy:

zaměstnanec oznámí informaci školnímu metodikovi prevence, ten rozhodne o dalším postupu

POSTUP SOUVISEJÍCÍ S KRÁDEŽEMI A VANDALISMEM

Prevence proti krádežím:

- 1) V souladu se školním řádem je krádež protiprávním jednáním a bude tuto skutečnost hlásit orgánům činným v trestním řízení, nebo doporučí poškozenému (jeho zákonnému zástupci), aby se na tyto orgány obrátil.
- 2) Vést žáky k tomu, aby dokázali protiprávní jednání rozpoznat, byli všímaví vůči svému okolí a v případě, kdy budou svědky takového jednání, ohlásili věc pedagogickému pracovníkovi školy.

Jak postupovat při nahlášení krádeže žákem

- 1) Každou nahlášenou krádeží se zabývat, vyšetřit ji
- 2) O krádeži a jejím šetření provést záznam, ze kterého budou jasně vyplývat všechny důležité skutečnosti: kdo – kdy – kde – jak – proč – čím... a budou vyslechnuti svědci.
- 3) Pečlivě se zabývat příčinami.

Kdy hlásit rodičům?

Rodičům poškozeného vždy ihned, rodičům zloděje rovněž vždy.

Kdy hlásit policii?

V případě, kdy je škoda nikoliv nepatrná, nikdo nejeví snahu o nápravu a škola není vlastními silami schopná domoci se takové nápravy. Musí se jednat o úmyslné zcizení, poškození nebo zničení věci. Hlásíte také tehdy, jestliže o to žádá poškozený nebo poškozená nebo jejich zákonní zástupci.

Kdy hlásit OSPOD?

V případech, kdy se jedná o opakované jednání a výchovná a další opatření, která zvolila škola, neměla žádný účinek.

Jak postupovat preventivně proti vandalismu

- 1) V souladu se školním řádem je každý je odpovědný za škody, které svým jednáním způsobil, škola bude požadovat náhradu po žákovi nebo rodiči nezletilého žáka.
- 2) V poučeních o bezpečnosti a ochraně zdraví je třeba se problematice vzniklých škod věnovat a žáky opakovaně upozorňovat na jednání, které k poškození majetku vede a jak se takovému jednání se vyhnout.

Jak postupovat při vzniku škody

- 1) Jakmile vznikne škoda na školním majetku, má viník oznamovací povinnost vyučujícímu, třídnímu učiteli, který o celé záležitosti vyhotoví záznam s podpisem svědka.

Kdy hlásit rodičům?

V případě, kdy způsobená škoda nepřesahuje cenu 5 000,-Kč (dle platného trestního zákoníku), je třeba věc oznámit rodičům, jestliže žák věc poškodil úmyslně a nejeví žádnou snahu o nápravu. V případě škod většího rozsahu nebo škod na majetku někoho třetího (spolužák, cizí osoby v průběhu školní exkurze atd.) oznamujte rodičům vždy.

Kdy hlásit policii?

V případě, kdy je škoda nikoliv nepatrná, nikdo nejeví snahu o nápravu a škola není vlastními silami schopná domoci se takové nápravy. Musí se jednat o úmyslné poškození nebo zničení věci. Hlásíte také tehdy, jestliže o to žádá poškozený nebo poškozená nebo jejich zákonní zástupci.

Kdy hlásit OSPOD?

V případech, kdy se jedná o opakované jednání a výchovná a další opatření, která zvolila škola, neměla žádný účinek.

ŠIKANA

Postup při odhalování a řešení případů šikany, tzn. jakékoliv chování, jehož záměrem je ublížit jedinci, ohrozit nebo zastrašovat jiného žáka, případně skupinu žáků. Je to cílené a obvykle opakované užití násilí jedincem nebo skupinou vůči jedinci či skupině žáků, kteří se neumějí nebo z nejrůznějších důvodů nemohou bránit. Zahrnuje jak fyzické útoky v podobě bití, vydírání, loupeží, poškozování věcí druhé osoby, tak i útoky slovní v podobě nadávek, pomluv, vyhrožování či ponižování. Může mít i formu sexuálního obtěžování až zneužívání. Šikana se projevuje i v nepřímé podobě jako nápadné přehlížení a ignorování žáka či žáků třídní nebo jinou skupinou spolužáků.

Pět stupňů šikany

První stupeň

Jedná se o etapu vzniku počátků šikany. Stačí, aby se ve třídě objevily méně oblíbení žáci, „obětní beránci“, „černé ovce“, outsideři. Stačí, aby učitel častěji vytýkal žáku některé jeho slabiny, neschopnost, snižoval jeho autoritu, dotýkal se slovně nevhodně jeho osoby. Takoví žáci se okamžitě dostanou na chvost skupiny a začnou zakoušet první, sice mírné, převážně psychické formy násilí. Jsou to různé legrácky, intriky, pomluvy. Ostatní se s ním nebaví, odstrkují jej, povyšují se nad ním, baví se na jeho účet. Učitel by měl mít pro tyto projevy vytříbený cit a měl by umět rozlišit skutečný vtip od zlého úmyslu. Rodiče se většinou o těchto projevech nedozví, mohou však vyzorovat, že se mění chování dítěte.

Druhý stupeň

Je charakteristický tím, že psychický nátlak přerůstá ve fyzickou agresi, přitvrzuje se manipulace s obětí. Agresor v této etapě vstřebává zážitek, jak chutná moc, jaké uspokojení mu přináší to, když bije, týrá, ponižuje. Nereaguje-li v tomto stádiu pozitivní jádro skupiny, třídy, neexistují-li kamarádské vztahy, záporný vztah k násilí, pozitivní morální vlastnosti, pak dochází k prolomení posledních morálních zábran a šikana se rozjíždí ve větším rozsahu.

Třetí stupeň

Je prakticky rozhodující. Existuje stále možnost vzniku silné pozitivní skupiny, která by oslabil vliv tvořícího se „úderného jádra“. Pokud tato silná pozitivní skupina nezasáhne, pak tažení tyranů přechází do dalších fází. K agresorům se přidávají další jednotlivci. Cílem tohoto „úderného jádra“ budou stále ti nejslabší, ti nejnižší postavení.

Čtvrtý stupeň

Působení agresorů je tak silné, že jejich normy přejímá celá skupina. Klást odpor v této fázi se již nedá. I mírní a ukáznění žáci se začínají chovat krutě, aktivně se zúčastňují týrání spolužáka. I oni prožívají pocit uspokojení z ponižení, bolesti a útrap toho druhého, slabšího. Dělají to proto, aby oni sami se nestali tím týraným.

Pátý stupeň

Oběti jsou vnímány jako „podlidi“, „poddaní“, „nevolníci“, „otroci“. Vůdce tyranů zaujímá vedoucí místo, rozhoduje o všem, co se ve skupině děje. Oběť v tomto stádiu utíká do nemoci, má mnoho absencí, často i neomluvených, vyhýbá se škole.

Typy iniciátorů šikanování

1. typ

Hrubý, primitivní, impulsivní, se silným energetickým přetlakem, kázeňskými problémy, narušeným vztahem k autoritě, někdy zapojený do gangů páchajících trestnou činností. Vnější forma šikanování: šikanuje masivně, tvrdě a nelítostně, vyžaduje absolutní poslušnost, používá šikanování cíleně k zastrašování ostatních. Specifika rodinné výchovy: častý výskyt agrese a brutality rodičů. Jako by agresori násilí vraceli nebo napodobovali.

2. typ

Velmi slušný, kultivovaný, narcisticky šlechtěný, sevřený, zvýšeně úzkostný, někdy i se sadistickými tendencemi v sexuálním smyslu. Vnější forma šikanování: násilí a mučení je cílené a rafinované, děje se spíše ve skrytu, bez přítomnosti svědků. Specifika rodinné výchovy: časté uplatňování důsledného a náročného přístupu, někdy až vojenského drilu bez lásky.

3. typ

„Srandista“, optimistický, dobrodružný, se značnou sebedůvěrou, výmluvný, nezřídká oblíbený a vlivný. Vnější forma šikanování: šikanuje pro pobavení sebe i ostatních, patrná snaha vypíchnout „humorné“ a „zábavné“ stránky.

Postup pedagogů při odhalení či podezření na šikanu:

V případě podezření na výskyt šikany, nebo získání takové informace, je každý z pedagogů povinen nahlásit jej členům školnímu poradenskému pracovišti. Tento tým provede šetření.

Učitel, který vyzoroval šikanu nebo byl na ni některým žákem upozorněn, konfrontuje své pozorování s dalšími kolegy, především s třídními učiteli. Podezření na šikanu oznámí učitel ŘŠ, VP.

Třídní učitel se ve spolupráci s ostatními učiteli pokusí nalézt vhodné svědky. Ve spolupráci s VP provede individuální, případně konfrontační rozhovory se svědky – spolužáky, udělá stručný zápis a nechá ho svědky

podepsat. Vyslechne ve spolupráci s VP oběť, zaručí jí diskrétnost a důvěrnost poskytnutých informací. Vyhotoví zápis. TU ve spolupráci s VP provede rozhovor s agresorem (agresory), udělá stručný zápis. Pozve zvláště rodiče oběti a zvláště rodiče agresora! V případě souhlasu obou stran se TU spojí s rodiči zainteresovaných žáků v konfliktu a konzultuje s nimi znaky možné šikany a společně naleznou řešení, o kterém provede zápis. Rodičům oběti nebo oběti samotné nabídne psychologickou pomoc poskytovanou odborným pracovištěm, na které předá kontakt.

Ředitel školy je o průběhu šetření průběžně informován TU a rozhodne o případném řešení.

Po všech výše uvedených krocích rozebere TU, případně ve spolupráci s VP, situaci ve třídě, oznámí potrestání viníků. Ostatní učitelé vyučující v této třídě sledují další vývoj situace ve třídě.

V případě výbuchu brutálního skupinového násilí vůči oběti (tzv. „školní lynčování“) je nutný následující postup

- a) Překonat šok pedagoga a bezprostředně zachránit oběť (1. pomoc, RZS).
- b) Domluva pedagogů na spolupráci a postupu vyšetřování.
- c) Zabránit domluvě agresorů na křivé výpovědi.
- d) Pokračující pomoc a podpora oběti.
- e) Informovat ŘŠ, nahlásit případ policii.
- f) Vlastní vyšetřování.

Účastní-li se šikanování většina problémové skupiny nebo jsou-li normy agresorů skupinou akceptovány, doporučuje se, aby šetření vedl odborník-specialista na problematiku šikanování (z PPP, střediska výchovné péče, diagnostického ústavu, krizového centra).

Postup při řešení projevů rasismu, xenofobie a intolerance

- a) Projevy rasismu, xenofobie a intolerance jsou porušením školního řádu.
- b) Každý pedagog, který toto nevhodné chování zachytí, je povinen situaci na místě řešit.
- c) nevhodném chování učitel vždy informuje TU.
- d) V případě vážného prohřešku je informována také ŘŠ.

KYBERŠIKANA

Nepřímí ukazatelé kyberšikany/oběti:

dítě náhle přestane používat počítač
často mění chování a nálady
před cestou do školy trpí bolestmi břicha nebo hlavy
je nervózní nebo nejisté při čtení e-mailů nebo SMS zpráv v mobilu
nechce/bojí se chodit do školy nebo vůbec mezi lidi
je rozčilené, expresivní nebo frustrované při odchodu od počítače
vyhýbá se rozhovoru o tom, co dělá na počítači
stane se nepřírozně uzavřené vůči kamarádům nebo rodině
chodí „za školu“
zhorší se jeho prospěch ve škole

Nepřímí ukazatelé kyberšikany/agresora:

rychle vypíná monitor nebo zavírá programy v počítači, když se přiblížíte
tráví u počítače dlouhé hodiny v noci
je rozčilené, pokud nemůže nečekaně použít počítač
přehnaně se u počítače směje
vyhýbá se hovorům o tom, co na počítači vlastně dělá
používá několik online účtů nebo adres, které ani nejsou jeho
pokud se nesvěří samo, měl by se rodič ptát
ve škole mohou být podezřelé smějící se hloučky žáků kolem počítače

Přímí ukazatelé (chování okolí vůči žákovi/dítěti):

úmyslné ponižování
hrubé žertování a zesměšňování
nadávky
neustálé kritizování a zpochybňování
poškození a krádeže osobních věcí
poškození oděvu
výsměch
pohrdání

Jak škola postupuje při odhalení kyberšikany?

Postup je v základech stejný jako při zjištění klasické šikany, takže pro stručnost odkazujeme na Metodický pokyn MŠMT z roku 2016 k prevenci a řešení šikanování mezi žáky škol a školských zařízení. Níže jsou uvedena doporučení, které se vztahují ke kyberšikaně v její odlišnosti od klasické šikany.

OBRANA PŘI ÚTOCÍCH:

Ukončit komunikaci
Blokujte útočníka
Uchovejte důkazy

ZÁŠKOLÁCTVÍ

1. Dobu a způsob uvolnění žáka ze školního vyučování stanovuje školní řád, odst. 2.1 Docházka do školy. Školní docházku žáků své třídy eviduje třídní učitel. Na prevenci záškoláctví se podílí třídní učitel, výchovný poradce a školní metodik prevence ve spolupráci s ostatními učiteli a zákonnými zástupci žáka. Součástí prevence je:
 - pravidelné zpracování dokumentace o absenci žáků
 - součinnost se zákonnými zástupci
 - analýza příčin záškoláctví včetně přijetí příslušných opatření
 - výchovné pohovory se žáky
2. Nepřítomnost žáka ve škole je třeba omlouvat vždy písemně, prostřednictvím omluvného listu. Při absenci žáka je nutno neprodleně informovat třídního učitele osobně, písemně, emailem, nebo telefonicky a sdělit mu příčinu absence žáka. Zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka je povinen doložit důvody nepřítomnosti žáka ve vyučování nejpozději do 3 kalendářních dnů od počátku jeho nepřítomnosti. Lékařské vyšetření není důvodem k celodenní absenci žáka. V případě, že žák není nemocen, dostaví se po vyšetření do školy a zapojí se do výuky. Po opětovném nástupu do školy žák neprodleně předloží omluvenku třídnímu učiteli. V případě absence na praktickém vyučování je žák, nebo zákonný zástupce žáka povinen se omluvit ten den telefonicky nikoli sms. Dále platí pravidla jako při absenci ve školním vyučování. Pokud žák odchází ze školy v průběhu vyučování, oznámí tuto skutečnost třídnímu učiteli, případně vyučujícímu další hodiny. Třídní učitel může požadovat omlouvání každé nepřítomnosti žáka lékařem. Předem známou nepřítomnost žáka je třeba omluvit před jejím započítáním. V případě, že se žák neúčastní vyučování bez řádné omluvy, jsou hodiny neúčasti považovány za neomluvené. V případě neomluvené absence v rozsahu 30 až 70 hodin je žákovi uděleno v rámci klasifikace chování hodnocení „uspokojivé“, nad tuto hranici „méně uspokojivé“, případně doplněné kázeňským opatřením.

Na základě žádosti může v odůvodněných případech uvolnit žáka z vyučování:

jedna vyučovací hodina – vyučující příslušného předmětu,

jeden den – třídní učitel,

více jak jeden den – ředitel školy na základě písemné žádosti žáka, nebo zákonného zástupce nezletilého žáka.

Kategorie záškoláctví

1. Právě záškoláctví - žák se jednoduše ve škole neukazuje, ale jeho rodiče si myslí, že do školy chodí.
2. Záškoláctví s vědomím rodičů - žák do školy nechodí, ale rodiče jsou o tom informováni a také vědí, že k tomu nemá žádný oprávněný důvod. Žák například strávil jeden den tím, že s něčím pomáhal rodičům v práci nebo se doma staral o někoho nemocného.
3. Záškoláctví s klamáním rodičů - existují žáci, kteří dokážou přesvědčit své rodiče, že je jim tak špatně, že nemohou jít do školy, i když se ve skutečnosti docela cítí docela dobře. Rodič pak napíše žákovi omluvenku z

důvodu zdravotních potíží. Tuto kategorii bývá často obtížné rozlišit od záškoláctví s vědomím rodičů. Pro některé rodiče je stručně prohlášení o tom, že dítěti není moc dobře, dostatečné k tomu, aby omluvenku napsali, často jsou dokonce s dítětem a ve skutečnosti ani podvedeni nejsou.

4. Útěky ze školy - k tomuto druhu záškoláctví (někdy se mu říká „interní záškoláctví“) patří případy, kdy žáci do školy chodí, nechají si zapsat přítomnost, během dne pak ale na hodinu nebo dvě odejdou; přitom někdy zůstávají v prostorách školy, jindy odejdou na krátkou dobu pryč.

5. Odmítání školy - tato kategorie se týká žáků, kterým představa školní docházky činí psychické potíže. Patří sem poruchy pramenící z problémů ve škole, například z pocitu, že učení je moc těžké, strach, že žák bude šikanován, školní fobie nebo deprese. V takovém případě se žák zkrátka tak bojí představy, že by měl jít do školy, že rodiče mohou sotva udělat něco pro to, aby ho přesvědčili o opaku, a na místě bude určitý typ odborné intervence.

Příčiny záškoláctví a jak jim předcházet

Řešení záškoláctví

Kontakt s dítětem:

nutné komunikovat přátelsky, bez hodnocení a odsuzování
hovořit zásadně o konkrétním chování, bez nálepkování dítěte
nezjišťovat věcnou stránku problému, ale jak ho dítě prožívalo
zajímat se, jak svoje chování vidí s odstupem, co si o něm myslí teď
společně hledat cesty k nápravě

Rodiče:

vyjádřit porozumění jejich emocím
vést je v komunikaci k oddělování osobnosti dítěte od jeho konkrétního chování
vést k porozumění motivaci chování dítěte
soustředit se na to, co rodiče mohou nebo dokonce musí udělat ke zlepšení situace
na konci rozhovoru vždy shrnout, co bylo dohodnuto

Učitelé:

způsob komunikace o dítěti shodný jako při komunikaci s rodiči vysvětlovat motivaci chování dítěte v souvislosti s rodinným prostředím a výchovným přístupem rodičů, aby učitel mohl chování dítěte hlouběji chápat vést k dlouhodobé podpoře dítěte, které má snahu zlepšit svoje chování, nebrat to jako samozřejmost, ale oceňovat, povzbuzovat

Doporučené postupy:

1. Čím dříve je záškoláctví odhaleno, tím lépe pro dítě. Při hledání příčin si udělat dostatek času pro analýzu případu, spojit se s rodiči, případně psychologem.
2. Je-li záškoláctví důsledkem neúnosné školní situace, navodit změnu. Naplánovat dlouhodobá opatření, aby se situace neopakovala.
3. Rozmáhá-li se záškoláctví ve velkém a máme-li podezření a na hrozbu závislostí, spolupracovat s pedagogicko-psychologickou poradnou.
4. Učit se v třídním kolektivu vyčíst, jaké postavení má problémový žák. Bojí-li se učitelům nebo rodičům svěřit, předat ho do péče psychologa.
5. Učitel se musí zamyslet nad vlastními pocity ve vztahu k problémovému žákovi. Měl by smazat všechny předchozí špatné zkušenosti s ním.
6. O neomluvené i zvýšené omluvené nepřítomnosti žáků informuje třídní učitel výchovného poradce, který tyto údaje vyhodnocuje. Při zvýšené omluvené nepřítomnosti prověřuje její věrohodnost.
7. Neomluvenou nepřítomnost do součtu 30 vyučovacích hodin řeší se zákonným zástupcem žáka třídní učitel formou pohovoru popř. elektronickou formou. Projedná důvod nepřítomnosti žáka, způsob omlouvání jeho nepřítomnosti, upozorní na povinnost stanovenou zákonem a seznámí zákonného zástupce s možnými důsledky v případě nárůstu neomluvené absence. O pohovoru provede zápis, do něhož uvede způsob nápravy dohodnutý se zákonným zástupcem.
8. Pokud má žák víc než 30 neomluvených hodin, svolává ředitel školy ped. radu se členy školní výchovné komise. O průběhu a závěrech jednání se provede zápis, který zúčastnění podepíší. Pokud jsou pozváni rodiče žáka a tito odmítnou, neúčast nebo odmítnutí podpisu zákonnými zástupci se v zápise zaznamenávají. V zájmu zjišťování příčiny záškoláctví žáka a jejího odstranění může ředitel školy požádat o spolupráci odborníky z oblasti pedagogicko-psychologického poradenství, popř. orgány sociálně-právní ochrany dětí.

Prevence záškoláctví

SOŠ Karlovy Vary, s.r.o.

Dle metodického pokynu k jednotnému postupu při uvolňování a omlouvání žáků z vyučování, prevenci a postihu záškoláctví se na prevenci záškoláctví podílí třídní učitel, výchovný poradce a školní metodik prevence spolu s ostatními učiteli a zákonnými zástupci žáka. Součástí prevence je pravidelné zpracovávání dokumentace o absenci žáků, spolupráce se zákonnými zástupci žáka, včasná odhalení příčin záškoláctví žáků a přijetí příslušných opatření, provádění výchovných rozhovorů se žáky a pod.

Vypracovali:

Ing. Jiří Juránek - ředitel školy

Mgr. Martin Volný – výchovný poradce, školní metodik prevence

